Dosarul nr. 2-720/2025 /2-25071125-38-2-21052025/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 martie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Dorina Cebanița
Grefier Marta Negara
Cu participarea:
Reclamantei Belogor Pelagheia, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****;
Avocatului reclamantei, Lefter Stela, în baza mandatului seria/nr. MA 2347104 din 13.05.2025;
Pârâtei Știrbu Elena, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****;
Avocatului pârâtei Știrbu Elena, Rabei Ilie, în baza mandatului seria/nr. MA 2224580 din 03.10.2025;
În lipsa:
Copârâtului Știrbu Vladimir, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, către pârâta Știrbu Elena, copârâtul Știrbu Vladimir, privind încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

1. *Argumentele participanților la proces:*

1.1. La data de 20.05.2025, avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, a înaintat în Judecătoria Orhei, sediul Rezina, cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Știrbu Elena, prin care a solicitat să fie încasat de la Știrbu Elena în beneficiul Belogor Pelagheia, suma de 11.000 Euro cu calitate de sumă împrumutată şi 80.000 lei cu calitate de dobândă la suma împrumutată. În scopul asigurării acțiunii, în temeiul art. 174 CPC, să fie aplicat sechesturu asupra bunurilor imobile şi mijloacelor băneşti pe care le-ar putea avea în conturi bancare pârâta în limitele valorii acțiunii cu păstrarea sechestrului până la executarea deplină a hotărârii. Să fie încasat de pe pârâtă în beneficiul reclamantei, toate cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În motivarea cererii de chemare în judecată se indică că, părțile pe dosar se cunosc de mulți ani, fiind originare din aceiaş localitate: *****. Reclamanta mulți

ni s-a aflat în Federația Rusă, şi a revenit în țară cu careva capital adunat. Întâlnindu-se cu pârâta, cea din urmă în discuții a aflat că reclamanta are careva acumulări de bani şi a început s-o convingă să-i transmită banii în împrumut, fapt pentru care o să-i achite lunar o dobândă mai mare decât la bănci. Pârâta a simțit că reclamanta nu prea are încredere de a-i transmite banii, atunci aceasta a acționat în timp, încercând s-o predispună în favoarea sa mizând pe: că sânt consăteni şi nicicând nu i-ar propune ceva care nu i-ar fi în avantaj, că în comparație cu băncile procentul oferit este mult mai mare; că ea se ocupă cu schimbul valutar şi întotdeauna î-i va face un schimb valutar mult mai favorabil, că ea are bunuri imobile destule prin urmare nu are de ce să-i fie frică, pentru că în orice moment, la prima solicitare va fi în stare financiară ca să-i restituie banii.

Reclamanta mult timp n-a acceptat, însă pârâta revenea la discuția dată ori de câte ori se întâlneau, pentru ca într-un final s-o convingă despre rentabilitatea propunerii ei. În astfel de circumstanțe, la 25.03.2023, reclamanta i-a transmis pârâtei suma 11.000 Euro în împrumut sub condiția că-i achită în fiecare săptămână câte 2.500 lei cu calitate de dobândă din suma împrumutată (cu întocmirea unei recipise).

De la început dobânda era achitată săptămânal regulat potrivit înțelegerii. La un moment dat, deja se achitau cu întârzieri. Atunci reclamanta a insistat să meargă să întocmească Contractul de împrumut la notar, astfel a fost întcomit Contractul de împrumut pe suma de 9.000 Euro din 02.04.2024 la notarul Mihai Romanescu, înregistrat cu nr. 1-400.

Potrivit contractului termenul limită de rambursare a împrumutului a fost convenită ziua de 02.04.2025. În aceiaş zi, pârâta întocmeşte şi o recipisă, prin care reconfirmă că de fapt a împrumutat suma de 11.000 Euro, pe un termen de 2 ani cu condiția achitării unei dobânzi în mărime de 2.500 lei/săptămână. Pentru a asigura reclamanta că pârâta are un comportament de bună-credință și este responsabilă, de suma împrumutată - i-a transmis cu calitate de garanție paşaportul tehnic pe gospodăria din ***** cu nr.cadastral *****.

La data de 04.06.2024, părțile au convenit ca dobânda săptămânală în mărime de 2.500 lei să fie depusă pe cardul bancar al reclamantei fapt pentru care pârâta mai întocmeşte o recipisă.

Achitările dobânzii la suma împrumutată au fost respectate cât de cât regulat până în luna septembrie (inclusiv) 2024. Din acest moment - achitările s-au sistat. În astfel de circumstanțe reclamanta i-a cerut nu o dată pârâtei restituirea sumei datorate de 11.000 Euro (şi în formă verbală și în formă scrisă), însă pârâta nu reacționează la cerințele reclamantei.

Între timp, ziua limită de ramburare a împrumutului a venit - dar pârâta nici dobânzile nu-i achită şi nici suma împrumutată nu o restituie, motiv din care reclamanta a deicis într-un final să se adreseze în judecată cu cererea dată.

Calea prealabilă a fost realizată, dar a suferit eşec.

În astfel de circumstanțe, reclamanta pretinde ca pârâta să-i restituie suma împrumutată în mărime de 11.000 Euro și suma de 80.000 lei cu calitate de dobândă, potrivit convenției consemnate în recipise pentru perioada 04.04.2024 - 04.05.2025 potrivit calcuelor: 2.500 lei x 4 săptămâni x 14 luni.

Menționează reclamanta că, între timp, a aflat că nu este singura care a nimerit în capcana pârâtei prin înșelăciune (fapt care-l confirmă prin copia recipisei pe persoană terță Țurcan Parascovia, cu acordul ei).

Luând în considerație faptul că valoarea obiectului acțiunii este destul de mare, că pârâta a acumulat datorii destul de mari şi față de alte persoane - iar pârâta a dat dovadă de un comportament de rea-credință, se eschivează de la obligațiunea de restituire a sumei împrumutate, mai mult, ea personal a anunțat că a scos de vânzare gospodăria, care de fapt i-a declarat-o drept garanție a împrumutului există riscul ca pârâta să înstrăineze bunurile imobile de care dispune şi va pune în imposibilitate executarea hotărârii pe viitor, motiv din care consideră oportună aplicarea prevederilor art. 174 CPC, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile şi mijloacelor băneşti de care poate dispune pârâta pe conturile sale bancare.

În drept au fost invocate prevederile art. 901, 1242, 1247 Cod civil și art. 94, 96, 166, 167 Cod de procedură civilă.

1.2. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03.06.2025, s-a admis parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare formulată de avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor imobile și asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, ce aparțin pârâtei Știrbu Elena, în limita sumei debitoriale în mărime de 11.000 euro. În rest, cererea de asigurare a fost respinsă ca neîntemeiată. Încheierea respectivă a devenit definitivă și irevocabilă prin neatacare.

1.3. La data de 07.08.2025, în SEDP a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, a fost înregistrată referința depusă de pârâta Știrbu Elena, prin care se solicită recalificarea sumelor încasate de reclamantă, ce depășesc limita dobânzii legal admisibile, ca plăți efectuate în contul împrumutului precum și respingerea parțială a cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței se indică că, în urma analizei cererii de chemare în judecată, pârâta a ajuns la concluzia că aceasta este parțial neîntemiată din următoarele considerente.

În fapt, la data de 25.03.2023, reclamanta i-a împrumutat pârâtei suma de 11.000 euro, întocmind în acest sens o recipisă fără termen de scadență, prin care pârâta se obliga să restituie suma împrumutată la prima solicitare a împrumutătoarei și să achite săptămânal câte 2.500 lei. În perioada 25.03.2023 – 01.04.2024, pe parcursul a 52 de săptămâni, reclamanta a încasat suma totală de

130.000 lei (52 × 2.500 lei), aferentă recipisei din 25.03.2023, aspect recunoscut expres chiar în cererea de chemare în judecată, unde reclamanta menționează: „De la început, dobânda era achitată săptămânal, în mod regulat, potrivit înțelegerii”. În perioada februarie-martie 2024, din cauza unor dificultăți financiare, pârâta a început să efectueze plățile cu întârziere, motiv pentru care reclamanta i-a solicitat, verbal, restituirea împrumutului în sumă de 11.000 euro.

Întrucât pârâta nu dispunea de mijloacele necesare pentru a restitui integral suma împrumutată la acel moment, la data de 02.04.2024, reclamanta a insistat ca datoria să fie transpusă în două acte juridice noi, şi anume: contractul de împrumut autentificat notarial nr. 1-400 de către notarul public Mihai Romanescu, în valoare de 9.000 euro, fără dobândă, cu termen de rambursare de 12 luni; o recipisă întocmită, la aceeaşi dată, prin care se menționează că pârâta a primit suma de 9.000 euro în temeiul contractului de împrumut şi 2.000 euro în temeiul recipisei, obligându-se să achite săptămânal câte 2.500 lei, pe o perioadă de 12 luni. În aceeaşi recipisă este indicat, de asemenea, că pârâta i-a înmânat reclamantei paşaportul tehnic al imobilului cu nr. cadastral ***** din *****, cu titlu de garanție informală aferentă recipisiei.

Contrar celor susținute de reclamantă în cererea de chemare în judecată, potrivit cărora plățile săptămânale de 2.500,00 lei aferente recipisei din 02.04.2024 ar fi fost complet sistate la sfârşitul lunii septembrie 2024, acest fapt nu corespunde realității.

Din înscrisurile existente în Registrul de încasări a banilor rezultă că, pe lângă suma de 44.000,00 lei încasată în perioada 09.04.2024 - 30.08.2024, sub semnăturile reclamantei, între 09.11.2024 şi 05.05.2025 aceasta a mai primit încă 26.000,00 lei, atât personal, cât şi prin intermediul unor persoane desemnate de către aceastea: Țurcan Parascovia a primit 9.000,00 lei în perioada 05.02.2025 – 11.03.2025, pe 02.04.2025 şi 05.05.2025; Romanov Ruslan a primit 2.000,00 lei pe 13.03.2025 şi 14.03.2025.

În cecea ce priveşte susținerea reclamantei că pârâta ar fi sistat plățile la sfârşitul lunii septembrie 2024 şi că i-ar fi solicitat în mod repetat, atât verbal, cât și în scris, restituirea sumei datorate de 11.000 euro: „reclamanta i-a cerut nu o dată pârâtei restituirea sumei datorate de 11.000 euro (și în formă verbală și în formă scrisă), însă pârâta nu reacționează la cerințele reclamentei”, se impun următoarele precizări: pârâta a recepționat doar două somații scrise, datate cu 18.07.2024 şi 12.08.2024, prin care i se solicită restituirea integrală a sumei împrumutate de 11.000 euro, precum şi plata dobânzilor restante. Aceste notificări au fost transmise anterior termenului indicat de reclamantă ca moment al sistării plăților (sfârşitul lunii septembrie 2024).

Mai mult, în pofida transmiterii acestor somații, reclamanta a continuat să încaseze sumele datorate de la pârâtă, atât anterior, cât şi ulterior lunii septembrie

2024, ceea ce contrazice afirmația privind refuzul pârâtei de a achita obligațiile asumate. Cu toate acestea, reclamanta a reiterat solicitările verbale privind restituirea împrumutului și achitarea dobânzilor restante, chiar şi în condițiile în care plățile au fost efectuate în continuare.

Este lipsită de temei şi afirmația reclamantei conform căreia „calea prealabilă a fost realizată, dar a suferit eşec", referitoare cu survenirea termenului de restituire a împrumutului acordat în temeiul Contractului de împrumut autentificat notarial nr. 1-400 din 02.04.2024 și al recipisei din aceeaşi dată. În realitate, atât înainte, cât și după expirarea termenului de rambursare a împrumutului, pârâta i-a comunicat verbal reclamantei imposibilitatea achitării integrale a sumei datorate, solicitându-i acordul pentru o plată eșalonată a datoriei. Reclamanta a refuzat această propunere, fără a manifesta disponibilitate pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă.

În privința datoriei invocată de reclamantă, constând în suma de 11.000 euro cu titlu de împrumut şi 80.000 lei cu titlu de dobândă, o consideră neîntemeiată, din următoarele motive:

a) Contractul de împrumut autentificat notarial Nr. 1-400 din 02.04.2024, prevede acordarea sumei de 9.000,00 euro, fără dobândă, fără a stipula nici o obligație accesorie privind plata unor sume suplimentare cu acest titlu. Cu toate acestea, în somațiile transmise la datele de 18.07.2024 şi 12.08.2024, reclamanta susține că recipisa semnată în aceeaşi zi, prin care s-au acordat suplimentar 2.000,00 euro, ar constitui un act adițional la contractul de împrumut, întemeiat pe o înțelegere anterioară, potrivit căreia clauza privind dobânda urma să fie reglementată distinct, prin acest înscris. Reclamanta mai afirmă că obligația stipulată în recipisă, prin care pârâta se angajează să achite săptămânal suma de 2.500,00 lei, ar reprezenta, în realitate, o dobândă aferentă întregului împrumut de 11.000,00 euro. Această susținere este nefondată. Recipisa din 02.04.2024 confirmă primirea sumei totale de 11.000 euro, din care 2.000 euro au fost acordați suplimentar cu obligația de plată săptămânală a 2.500 lei. Acest înscris nu poate fi calificat drept un act adițional la contractul autentificat, întrucât: nu conține clauze esențiale ale unei astfel de modificări; nu respectă cerințele de formă impusă de lege pentru actele care modifică un contract autentic. Potrivit art. 316 alin. (5) Cod civil, orice modificare adusă unui act juridic trebuie să îmbrace forma stabilită pentru acel act. În speță, recipisa nu este autentificată notarial şi nu respectă cerințele de formă impuse contractului principal. În consecință, consideră pârâta că, obligația de plată săptămânală în cuantum de 2.500,00 lei vizează exclusiv suma de 2.000,00 euro acordată suplimentar prin recipisă, având caracterul unei dobânzi convenite doar pentru această sumă şi nu poate fi extinsă asupra întregului împrumut de 11.000 euro.

b) Ținând cont şi de faptul că reclamanta a încasat de la pârâtă suma totală de 130.000 lei, aferentă recipisei din 25.03.2023, precum şi suma de 70.000 lei, aferentă recipisei din 02.04.2024, ambele cu titlu de dobândă, consideră că valoarea acestor dobânzi este excesivă și contravine dispozițiilor art. 1244 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Națională a Moldovei, în baza cotațiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldovenești la alte bănci, pe termen de 12 luni.

Raportat la aceste prevederi, dobânda maximă admisibilă pentru recipisa din 25.03.2023 aferentă sumei de 11.000 euro, (echivalentul a 222.366,10 lei conform cursului oficial BNM de 20,2151 lei/euro din 25.03.2023) nu poate depăși suma de 78.228,39 lei pentru 12 luni (calculată prin aplicarea unei rate anuale de 35,18%, reprezentând dublul ratei CHIBOR pentru 12 luni din 24.03.2023).

De asemenea, pentru recipisa din 02.04.2024, dobânda legală maximă pentru suma de 2.000 euro (echivalentul a 38.039,20 lei, la cursul BNM de 19,0196 lei/euro din 02.04.2024) este de cel mult 6.824,24 lei pentru 12 luni, conform ratei CHIBOR pentru 12 luni dublu aplicabile din 01.04.2024 (17,94%).

Prin urmare, sumele încasate de reclamantă cu titlu de dobândă (în total 200.000 lei) depășesc cu mult limitele stabilite de lege, fiind vădit disproporționate şi susceptibile de a fi calificate drept dobândă excesivă.

Având în vedere cele expuse, pârâta solicită instanței să țină cont de următoarele aspecte:

- Sumele de 130.000 lei şi 70.000 lei încasate de reclamantă cu titlu de dobândă, aferente recipiselor din 25.03.2023 şi 02.04.2024, depășesc cu mult plafonul legal admisibil stabilit de art. 1244 alin. (1) Cod civil, ceea ce conferă acestor sume caracterul unei dobânzi excesive;

- Potrivit art. 1244 alin. (3) Cod civil, rata dobânzii prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) se reduce de drept până la rata maximă permisă conform alin. (1). Orice clauză contrară este nulă. În temeiul acestui text de lege, dobânzile stipulate de părți care depășesc dublul ratei de referință CHIBOR se reduc automat la limita legală, fără a fi necesară o altă intervenție convențională sau judiciară;

- Întrucât dobânda convenită nu poate depăşi dublul ratei CHIBOR aplicabile la data contractării împrumutului, iar valoarea dobânzii legale maxime este de cel mult 78.228,39 lei (pentru suma de 11.000 euro aferentă recipisei din 25.03.2023) şi 6.824,24 lei (pentru suma de 2.000 euro aferentă recipisei din 02.04.2024), rezultă că diferențele de 51.771,61 lei, respectiv 63.175,76 lei trebuie calificate drept dobândă excesivă. În temeiul celor expuse și potrivit art. 1244 alin. (3) Cod

civil, pârâta solicită recalificarea sumelor încasate de reclamantă, ce depăşesc limita dobânzii legal admisibile, ca plăți efectuate în contul împrumutului, precum şi respingerea parțială a cererii de chemare în judecată în ceea ce priveşte aceste sume.

1.4. La cererea avocatului Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, prin încheierea protocolară a instanței de judecată, în proces a fost atras în calitate de copârât, Știrbu Vladimir, soțul pârâtei Știrbu Elena.

1.5. Ulterior, prin cererea de concretizare a cerințelor, avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, a concretizat cererea de chemare în judecată inițială, solicitând să fie încasat de pe Ştirbu Elena și Știrbu Vladimir, în mod solidar, în beneficiul Belogor Pelagheia, suma de 11.000 Euro cu calitate de sumă împrumutată şi 80.000 lei cu calitate de dobândă la suma împrumutată. Să fie încasat de pe pârâți în beneficiul reclamantei, toate cheltuielile legate de judecarea cauzei.

2. *Poziția participanților la proces.*

2.1. Reclamanta Belogor Pelagheia, în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea din motivele invocate.

La întrebările adresate a răspuns că, cu pârâta se cunoscut deoarece sunt dintr-un sat. Întâlnindu-se cu pârâta, i-a zis să-i dea banii ei în loc să-i pună la bancă deoarece la dânsa procentul e mai mare ca la bancă, dânsa schimbă valută și are multe imobile. Reclamanta a sos din bancă banii și i-a dat suma la 11.000 euro. Peste un an au mers la notar și au întocmit documente. Tot atunci pârâta i-a transmis actele pe „dacie” care urma a fi ca garant. A întrebat pârâta dacă poate achita procentele, la care dânsa a răspuns că are și ea venit și are și reclamanta, astfel totul va fi bine. Știrbu Elena singură a socotit câte procente urma să achite, reclamanta nu a spus nimic deoarece nu știa ce procent poate achita pârâta. Reclamanta a întrebat dacă pârâta poate achita procentele, iar pârâta spunea că poate fiindcă a dat banii, inclusiv a reclamantei, la alte persoane și primesc procente și pârâta și reclamanta. Pârâta trebuia să-i achite reclamantei suma de 2.500 lei pe săptămână. Propunerea privind suma dată a venit de la pârâtă. Văzând că nu îi întoarce banii, reclamanta a propus pârâtei să meargă la notar să întocmească documente. Știrbu Elena i-a transmis reclamantei drept garanție, actele daciei sale, însă ulterior acest imobil a fost donat fiului său. Acest lucru a fost făcut intenționat, știind că reclamanta va solicita restituirea datoriei. La moment pârâta nu are înregistrate careva bunuri pe numele ei. La notar, în contract s-a indicat suma de 9.000 euro, după care pârâta a scris și o recipisă. Din anul 2024, după ce s-a încheiat contract, ambele duceau evidență, reclamanta mergea în biroul pârâtei și aceasta scria, după care semna și reclamanta.

Pârâta a făcut calculul că în total a transmis reclamantei suma de 70.000 lei, iar reclamanta este de acord cu suma respectivă. Consideră reclamanta că suma

respectivă, au fost cu calitate de dobândă, însă din datorie așa și nu a fost restituit nimic. A transmis banii Elenei Știrbu în anul 2023, nu știe data concret. Ulterior, s-a mers la notar și s-a întocmit contractul. Banii, de facto au fost transmiși în anul 2023, conform recipisei din anul 2023. În anul 2023 nu a avut scris cât va fi dobânda. La notar au mers peste un an. Până a merge la notar, Știrbu Elena nu a achitat toată vremea dobânda, mereu reclamanta umbla după pârâtă să îi achite dobânda. Nu poate spune câte săptămâni i-a achitat dobânda, deoarece a trecut mai multă vreme și nu are documente. În contract sunt indicați banii, care i-a împrumutat Elenei Știrbu, de fapt, în anul 2023. Nu cunoaște ce sumă de bani a achitat pârâta pe parcursul anului 2023 deoarece nu are acte. Dobânda pentru anul 2023 nu i-a fost achitată total, însă reclamanta nu s-a adresat în judecată să îi achite banii pentru anul 2023. În anul 2023 pârâta achita procente după posibilitate, concret nu-și amintește ce sumă a primit. Nu cunoaște dacă în anul 2023, Știrbu Elena a dus careva evidență. Lui Știrbu Elena i-a împrumutat 11.000 Euro, recipisele se referă toate la aceeași sumă. Recunoaște că pe parcursul anului 2024 a primit 70.000 lei, această sumă constituind dobândă.

2.2. Reprezentantul reclamantei, avocatul Lefter Stela, în ședința de judecată a susținut în totalitate cererea de chemare în judecată conform motivelor de fapt și de drept indicate în conținutul acesteia, solicitând admiterea acțiunii în modul formulat, anexând la dosar pledoariile în scris.

2.3. Pârâta Știrbu Elena, în ședința de judecată a recunoscut acțiunea parțial. A indicat că recunoaște că a împrumutat de la Belogor Pelagheia suma de 11.000 euro propunându-i dublul dobânzii după cum era la bancă, iar reclamanta a acceptat.

A indicat că, în anul 2023 a scris recipisă, și pentru acest an a fost achitată dobânda total. Deoarece împrumutul a fost luat pentru un an, așa cum era indicat și în recipisă, reclamanta a propus să meargă la notar pentru a prelungi împrumutul pentru încă un an. Ajunse la notar, ultimul le-a spus că nu poate întocmi contractul pe suma de 11.000 euro, deoarece trebuie să se arate proveniența banilor. Atunci reclamanta a zis să indice 9.000 euro în contract, iar restul 2.000 euro, vor fi prin recipisă. Notarul a spus să se lămurească singure cu recipisa, iar el a întomit contractul.

Ulterior, au venit la ea la serviciu și dna Belogor a spus să scrie recipisă pe 11.000 euro, dintre care 9.000 euro indicați în contract, și plus 2.000 euro, totodată să-i dea documentele de la „dacia” sa, la ce pârâta a fost de acord. A scris recipisă că o să achite câte 2500 lei în fiecare săptămână, plata a mers, până în septembrie, însă cu întârzieri.

În lunile septembrie-octombrie, reclamanta i-a expediat somație ca să-i restituie banii. Dânsa a telefonat reclamanta și i-a amintit că contractul are termen până în aprilie 2025. Atunci a întomit registrul să semneze sumele de bani cât a

achitat în anul 2024. Ulterior a anunțat-o pe Belogor Pelagheia că este o perioadă mai dificilă și nu este în stare să achite datoria total, propunând restituirea în rate, la ce reclamanta nu a fost de acord, insistând să-i fie restituită toată suma odată. În așa mod au ajuns în instanța de judecată.

La întrebările adresate, pârâta a răspuns că, împrumutul de 11.000 Euro i-a fost acordat în martie 2023. Din martie 2023 până în aprilie 2024, a fost achitată dobânda pe toate lunile, în sumă totală de 130.000 lei. În anul 2024 a fost achitată suma de 70.000 lei, până în luna septembrie. În anii 2023-2024 a achitat reclamantei suma de 200.000 lei. Recunoaște că, dânsa i-a propus reclamantei să-i achite dobânda mai mare ca la bancă, însă în suma de 2.500 de lei achitată în fiecare săptămână, se includea și procentul și o parte din suma împrumutului. Nu își amintește care era procentul achitat de bancă la acel moment. Au fost situații în 2024, când reclamanta nu venea personal, dar ruga alte persoane să ridice banii. Pârâta ducea registru și făcea însemnări pentru fiecare sumă achitată. De două ori au fost transferate sumele pe card, câte 10.000 lei.

Verbal s-au înțeles ca, la sfârșit de an trebuia să întoarcă suma de 11.000 Euro, urmau să calculeze ce sumă de bani a primit reclamanta de la ea, apoi să facă diferența ce sumă mai rămâne de achitat, însă nu poate demonstra acest fapt. Recunoaște că trebuia să achite suma de 11.000 euro când a mers la notar. Nu este de acord cu faptul că reclamanta îi cere 11.000 euro și încă plus 80.000 lei. A depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată pe care o susține total. Recunoaște că suma de 11.000 euro a împrumutat-o prin recipisă, dar având în vedere că deja a achitat 200.000 lei, dorește să fie făcut un calcul normal, nu exagerat. Confirmă că, recipisa din 02.04.2024 a scris-o și a semnat-o benevol, nu a fost influențată de nimeni.

Când reclamanta venea și cerea dobânda, pârâta nu a calculat dacă suma de 2500 de lei este dublul dobînzii de la bancă, sau mai mult, sau mai puțin. Achita câte 10.000 lei pe lună necătând la faptul că nu au ajuns cu reclamanta la un numitor comun, cât din această sumă constituie dobânda și cât constituie datoria.

2.4. Reprezentantul pârâtei, avocatul Rabei Ilie, în ședința de judecată a recunoscut acțiunea parțial, susținând întru totul referința depusă, precum și poziția expusă în pledoarii, care au fost anexate la materialele cauzei. A menționat avocatul că, a efectuat un calcul desfășurat al datoriei în textul pledoariilor, pe care îl consideră corect și, împreună cu pârâta Știrbu Elena, recunosc acțiunea parțial, considerând că urmează a fi încasat de la pârâtă în beneficiul reclamantei, cu titlu de datorie, suma de 131 590,32 lei.

În susținerea poziției sale, avocatul Rabei Ilie a indicat că, pentru împrumutul acordat conform recipisei din 23.03.2023, conform căreia pârâta Știrbu Elena a împrumutat de la reclamanta Belogor Pelagheia suma de 11.000 Euro, sub sancțiunea nulității absolute, rata dobânzii stipulate în contractul de împrumut nu

putea fi mai mare de 36,14% anual. Din suma dată de 11.000 Euro, care conform cursului oficial al BNM la data de 23.03.2023 constituia 221 041,7 lei (1 Euro = 20,0947 lei), pe parcursul perioadei de împrumut, pârâta Știrbu Elena a restituit suma de 130.000 lei, dintre care, suma de 79.884,47 lei, reprezintă dobânda maximă admisibilă, iar restul sumei de 50.115,53 a fost restituită în contul datoriei de bază. Deci la situația din 24.03.3024, suma restantă la contractul de împrumut conform recipisei din 23.03.2023 era de 170.926,17 lei.

La data de 02.04.2024, Ştirbu Elena şi reclamanta Belogor Pelagheia au convenit să încheie un nou contract de împrumut, pe termen de un an, ce avea ca obiect suma restantă la contractul de împrumut conform recipisei din 23.03.2023, ori reclamanta a recunoscut că la acel moment nu i-a acordat şi nu i-a transmis lui Ştirbu Elena alte sume de bani.

Astfel, avocatul stabilește că, pentru împrumutul acordat conform recipisei din 02.04.2024, a sumei restante din împrumutul acordat anterior conform recipisei din 23.03.2023, în mărime de 170.926,17 lei, sub sancțiunea nulității absolute, rata dobânzii stipulate în contractul de împrumut nu putea fi mai mare de 17,94% anual. Pe parcursul perioadei de împrumut (în baza recipisei din 02.04.2024), pârâta Știrbu Elena a restituit suma de 70.000 lei, dintre care, suma de 30.664,15 lei, reprezintă dobânda maximă admisibilă pentru perioada dată, iar restul sumei de 39.335,85 a fost restituită ca corpul datoriei de bază.

Deci la situația din 02.04.2025, suma restantă la contractul de împrumut conform recipisei din 02.04.2025 era de 131.590,32 lei. Chiar şi în situația când instanța de judecată va ajunge la concluzia că relațiile contractuale privind împrumutul urmează a fi luate în considerare doar în baza recipise din 02.04.2024, conform căreia pârâta Ştirbu Elena a împrumutat, cu plata unei dobânzi, de la reclamanta Belogor Pelagheia suma de 11.000 Euro, pe termen de un an, care conform cursului oficial al BNM la data de 02.04.2024 (1 Euro = 19,0196 lei) reprezintă suma de 209.215,6 lei, se stabileşte că, pentru împrumutul acordat conform recipisei din 02.04.2024, sub sancțiunea nulității absolute, rata dobânzii stipulate în contractul de împrumut nu putea fi mai mare de 17,94% anual. Pe parcursul perioadei de împrumut (în baza recipisei din 02.04.2024), pârâta Știrbu Elena a restituit suma de 70.000 lei, dintre care, suma de 30.664,15 lei, reprezintă dobânda maximă admisibilă pentru perioada dată, iar restul sumei de 39.335,85 a fost restituită ca corpul datoriei de bază. Deci la situația din 02.04.2025, suma restantă la contractul de împrumut conform recipisei din 02.04.2025 este de 169.879,75 lei.

Astfel, avocatul constată că cerere reclamantei Belogor Pelagheia împotriva pârâtei Știrbu Elena cu privire la încasarea împrumutului în sumă de 11.000,00 Euro, dobânzii în mărime de 80.000,00 lei și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Ştirbu Elena în folosul lui Belogor

Pelagheia a sumei de 131.590,32 lei şi a cheltuielilor de judecată proporțional admiterii cererii acesteia.

2.5. Copârâtul Știrbu Vladimir, fiind citat legal, în ședința de judecată nu a fost prezent, prin cerere scrisă (f.d. 59) a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, a indicat că nu își exprimă acordul cu atragerea sa în calitate de copârât, întrucât nu a fost parte la contractul de împrumut invocat de reclamant și nu a semnat nici un act juridic care să genereze obligații personale sau solidare față de reclamantă.

Fiind pusă în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa copârâtului Știrbu Vladimir, instanța de judecată, ascultând opinia participanților la proces, în temeiul art. 206 Cod de procedură civilă, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa copârâtului Știrbu Vladimir, care a solicitat acest fapt prin cerere scrisă.

2.6. La demersul părții reclamante, în ședința de judecată a fost audiată martora Țurcanu Parascovia, care fiind audiată sub jurământ, instanței de judecată a declarat că, pe Belogor Pelagheia și Știrbu Elena le cunoaște, nu sunt în relații de dușmănie.

La întrebările adresate a răspuns că, cu Belogor Pelagheia se cunosc de vreo 4-5 ani, iar cu Știrbu Elena, se cunosc de mai mulți ani, sunt din același oraș. Știrbu Elena activează într-un butic unde face xerox și vinde bilete de loterie. Prin anul 2023-2024, a mers la oficiul Elenei Știrbu, unde era și Belogor Pelagheia, și Elena Știrbu „a pus o masă”, le-a servit cu bucate și băuturi. Tot atunci, Elena Știrbu i-a transmis lui Belogor Polina, adică Pelagheia, suma de 2.500 lei, spunându-i: „vezi dacă mi-ai data bani și eu îți dau bani”.

Având nevoie să cumpere euro, la îndemnul lui Belogor Pelagheia, a mers la Știrbu Elena, care i-a propus să-i lase banii la ea, la procent, comunicând că d-na Pelagheia i-a dat ei 11.000 euro la procent și în fiecare lună primește câte 10.000 lei ca procent, așa i-a propus Elena lui Pelagheia și de aceea i-a propus și ei, martorei, la ce ultima a acceptat oferta Elenei Știrbu. Lui Belogor Pelagheia, procentul i l-a propus d-na Elena, cunoaște acest fapt din cuvintele d-nei Belogor. Au fost cazuri când d-na Belogor era internată în spital și atunci mergea martora și ridica banii sub formă de procente de la dna Elena, pentru ce și semna. Dna Pelagheia i-a comunicat că banii îi ținea la bancă dar dna Elena i-a propus să scoată banii de la bancă și să-i pună la ea la procente, fiindcă la dânsa procentele sunt mai mari ca la bancă, la care d-na Pelaghea a fost de acord. Peste un timp d-na Pelagheia s-a plâns că d-na Știrbu nu-i dă banii.

3. *Aprecierea instanței de judecată:*

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră că acțiunea înaintată de avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, către pârâta Știrbu Elena, copârâtul Știrbu

Vladimir, privind încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Conform art. 5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit dispozițiilor art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar
în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de judecată reține că în temeiul art. 9 alin. (1-2) Cod civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligații; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale

persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege

În corespundere cu art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Or, potrivit art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul prevederilor art. 858 din Codul civil, (1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 992 alin. (1) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În corespundere ce art. 1100 Cod civil, (1) Contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credinţe. (2) Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi.

Rezultând din datele speții, se identifică aplicabilitatea art. 1242 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

După cum rezultă din materialele cauzei și explicațiile participanților la proces, la data de 02.04.2024, reclamanta Belogor Pelagheia în calitate de „împrumutător” și pârâta Știrbu Elena în calitate de „împrumutat”, au încheiat un contract de împrumut, autentificat de către notarul Romanescu Mihail și înregistrat sub nr. 1-400. Potrivit obiectului contractului, împrumutătorul a transmis cu titlu gratuit, în condițiile contractului, în proprietate împrumutatului mijloacele bănești în sumă de 9.000 euro, ceia ce constituie 171.177 lei, la cursul oficial al BNM de 19,0196 lei pentru 1 euro, ***pentru necesități personale,*** iar împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutătorului aceiași sumă de bani, împrumutul oferindu-se pentru un termen de până la 02.04.2025.

Tot din actele cauzei și din explicațiile participanților la proces, rezultă că, părțile, la data de 02.04.2024, au mai întocmit un contract de împrumut, sub formă de recipisă, pe suma integrală de 11.000 euro. Potrivit acestei recipise, împrumutul

de 11.000 euro este constituit inclusiv din suma de 9.000 euro indicată în contractul de împrumut autentificat notarial. De asemenea, potrivit recipisei respective, pârâta Știrbu Elena, s-a obligat să achite lui Belogor Pelagheia, suma de 2.500 lei săptămânal, iar împrumutul urma a fi restituit la data de 02.04.2025. Faptul primirii sumei de 11.000 euro în împrumut de la reclamantă precum și faptul că a propus și a asigurat reclamanta că îi va achita suma de 2.500 lei/săptămână drept dobândă, precum și faptul că atât contractul de împrumut cât și recipisa din 02.04.2024 au fost semnate benevol, nefiind silită de nimeni, pârâta Știrbu Elena, le-a recunoscut în ședința de judecată.

La fel, din materialele cauzei rezultă că la data de 04.06.2024, pârâta Știrbu Elena a mai întocmit și semnat o recipisă, potrivit căreia, s-a obligat ca în fiecare săptămână să achite prin trasfer pe cardul cet. Belogor Pelagheia, suma de 2.500 lei, ce reprezintă procente din suma de 11.000 euro. Faptul întocmirii/semnării benevole a recipisei, fără a fi silită, pârâta Știrbu Elena, l-a recunoscut în ședința de judecată.

Instanța de judecată reține că, pretențiile reclamantei Belogor Pelagheia către pârâții Știrbu Elena și Știrbu Vladimir, țin strict de raporturile juridice stabilite prin încheierea Contractului de împrumut pe suma de 9.000 euro din 02.04.2024 la notarul Mihail Romanescu, înregistrat cu nr. 1-400 pe un termen de până la 02.04.2025, şi contractul de împrumut încheiat între părți sub formă de recipisă din aceiaş zi (02.04.2024) pe întreaga sumă de 11.000 euro. Pretenția reclamantei constă din suma împrumutată de 11.000 euro şi restanța la suma dobânzii în mărime de 80.000 lei stabilită la suma împrumutată.

Instanța de judecată statuează că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de acelaşi gen, calitate sau cantitate, iar pentru ca contractul de împrumut să fie considerat valabil, urmează a fi respectate condițiile de valabilitate ale contractului, printre care, consimțământul, prețul contractului cât și obiectul acestuia, adică transmiterea sumei de bani în proprietate împrumutatului.

Astfel, din interpretarea normelor legale se deduce că, obligaţia de bază a împrumutătorului, care ţine de esenţa şi valabilitatea unui contract de împrumut, constă în transmiterea împrumutului în proprietatea împrumutatului, or în virtutea legii, contractul de împrumut este un contract real și translativ de drepturi.

Codul civil nu conţine reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenţiei, adică prevederile art. 321, 322 Cod civil, conform cărora actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice *se încheie în formă scrisă dacă valoarea obiectului actului*

juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Nerespectarea formei scrise a contractului lipsește părțile de dreptul de a solicita, în caz de litigiu, proba cu martori pentru confirmarea valabilității contractului. Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părţi (împrumutat şi împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanţie cu afirmaţia că împrumutul va fi restituit şi altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Analizând recipisa prezentată la materialele cauzei (f.d. 28), instanța constată că aceasta întrunește condițiile de valabilitate, fiind semnată de pârâtă și conținând mențiuni referitoare la suma datorată și termenul de restituire, fapt recunoscut și de pârâta Știrbu Elena în ședința de judecată.

Instanța constată că, în legătură cu neexecutarea obligației contractuale, în adresa pârâtei Știrbu Elena, reclamanta Belogor Pelagheia a expediat două somații (f.d. 20, 21), recepționate de pârâtă, fapt confirmat prin semnăturile aplicate (f.d. 20, 21 verso).

Instanța de judecată remarcă că lucrările dosarului, așa cum au fost descrise mai sus, denotă în mod incontestabil instituirea unui raport juridic obligațional de împrumut între Belogor Pelagheia, pe de o parte, în calitate de împrumutător, și Știrbu Elena, pe de altă parte, în calitate de împrumutat, conform căruia Belogor Pelagheia a transmis cu împrumut pârâtei suma de 11.000 Euro, iar Știrbu Elena și-a asumat obligația de a-i restitui împrumutul și a achita dobânda de 2.500 lei/săptămână.

În acest context, instanța reține că Belogor Pelagheia și-a executat cu diligență obligația de a transmite suma de 11.000 Euro, fapt confirmat prin materialele cauzei și declarațiile părților.

Pe de altă parte, Știrbu Elena nu și-a executat obligația de achitare a dobânzii săptămânale asumate, deși a recunoscut primirea sumei și a fost notificată legal cu privire la obligația de plată.

Astfel, reieșind din cele constatate, instanța de judecată consideră că reclamanta Belogor Pelagheia este în drept a solicita restituirea împrumutului acordat către Știrbu Elena, drept de care s-a folosit înaintând acțiune în judecată, iar instanța va admite acțiunea cu dispunerea încasării a datoriei din contul pârâtei.

Cu referire la suma datoriei ce urmează a fi încasată, instanța de judecată menționează că, potrivit art. 1244 Cod civil, (1) *În baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Națională a*

Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni. (3) *Rata dobînzii prin care se încalcă dispoziţiile alin. (1) se reduce de drept pînă la rata maximă permisă conform alin. (1). Orice clauză contrară este nulă.* (4) *În sensul prezentului articol, prin dobîndă se înţelege atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît şi alte prestaţii, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preţ al utilizării împrumutului.* (5) *Suma de bani împrumutată este purtătoare de dobîndă din ziua în care a fost remisă împrumutatului.* (6) *Se plăteşte dobîndă la expirarea fiecărui an pentru perioada dintre momentul indicat la alin. (5) şi cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel.* (7) *În cazul în care împrumutatul nu plăteşte dobînda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului şi a dobînzii aferente.*

Așa după cum s-a menționat supra, părțile au convenit la achitarea de către „împrumutat” în beneficiul „împrumutătorului” a unei dobânzi contractuale în sumă de 2.500 lei/săptămână, adică câte 10.000 lei lunar.

Instanța de judecată reține că, conform datelor Băncii Naționale a Moldovei, pentru data de 01.04.2024 (ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii conform recipisei din 02.04.2024) rata de referinţă CHIBOR este egală cu 8,97%, astfel, sub sancțiunea nulității absolute, rata dobânzii stipulate în contractul de împrumut dintre pârâta Știrbu Elena și reclamanta Belogor Pelagheia (conform recipisei din 02.04.2024) nu putea fi mai mare de 17,94% anual, suma dobânzii anuale calculate, fiind de 1.973,4 euro, rezultată din calculul 11.000 x17,94%=1.973,4 euro.

Astfel, dat fiind faptul că suma de 10.000 lei lunar (anual 120.000 lei), stabilită de către părți drept dobândă contractuală, este contrară alin. (1) din art. 1244 Cod civil, instanța de judecată, în conformitate cu alin. (3) din art. 1244 Cod civil, o va reduce de drept până la rata maximă permisă conform alin. (1), adică până la suma de 1.973,4 euro anual.

Instanța reține că, potrivit materialelor cauzei, în special Registrului de încasări a banilor (f.d. 41,42), reclamanta Belogor Pelagheia a primit de la pârâta Știrbu Elena, pe parcursul a. 2024, sume bănești ce reprezintă dobânda conform recipisei din data de 02.04.2024, după cum urmează: - la data de 09.04.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,43 euro, la cursul oficial al BNM de 19,1679 lei pentru 1 euro; - la data de 16.04.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 132,06 euro, la cursul oficial al BNM de 18,9294 lei pentru 1 euro; - la data de 23.04.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,62 euro, la cursul oficial al BNM de 19,1391 lei pentru 1 euro; - la data de 30.04.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,91 euro, la cursul oficial al BNM de 19,0595 lei pentru 1 euro; - la data de 07.05.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 131,33 euro, la cursul oficial al BNM de 19,0354

lei pentru 1 euro; - la data de 14.05.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,41 euro, la cursul oficial al BNM de 19,1701 lei pentru 1 euro; - la data de 21.05.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,91 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2437 lei pentru 1 euro; - la data de 28.05.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,70 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2738 lei pentru 1 euro; - la data de 04.06.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,37 euro, la cursul oficial al BNM de 19,1757 lei pentru 1 euro; - la data de 11.06.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 132,02 euro, la cursul oficial al BNM de 18,9355 lei pentru 1 euro; - la data de 18.06.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,97 euro, la cursul oficial al BNM de 19,0879 lei pentru 1 euro; - la data de 25.06.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 130,26 euro, la cursul oficial al BNM de 19,1917 lei pentru 1 euro; - la data de 02.07.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,56 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2954 lei pentru 1 euro; - la data de 09.07.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,46 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3098 lei pentru 1 euro; - la data de 16.07.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,12 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3614 lei pentru 1 euro; - la data de 23.07.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,50 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3042 lei pentru 1 euro; - la data de 30.07.2024 - suma de 4.000 lei, ce constituie 208,07 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2241 lei pentru 1 euro; - la data de 09.11.2024 - suma de 4.000 lei, ce constituie 207,45 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2809 lei pentru 1 euro; - la data de 17.11.2024 - suma de 1.500 lei, ce constituie 78,83 euro, la cursul oficial al BNM de 19,0274 lei pentru 1 euro; - la data de 09.12.2024 - suma de 2.500 lei, ce constituie 128,74 euro, la cursul oficial al BNM de 19,4180 lei pentru 1 euro, *iar în total suma de 2.709,72 euro*.

La fel, pe parcursul a. 2025, reclamanta Belogor Pelagheia a primit de la pârâta Știrbu Elena, sume bănești ce reprezintă dobânda conform recipisei din data de 02.04.2024, după cum urmează: - la data de 11.01.2025 - suma de 5.000 lei, ce constituie 260,01 euro, la cursul oficial al BNM de 19,2293 lei pentru 1 euro; - la data de 25.01.2025 - suma de 2.000 lei, ce constituie 103,11 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3955 lei pentru 1 euro; - la data de 05.02.2025 - suma de 2.500 lei, ce constituie 129,05 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3717 lei pentru 1 euro; - la data de 13.02.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,45 euro, la cursul oficial al BNM de 19,4338 lei pentru 1 euro; - la data de 15.02.2025 - suma de 1.500 lei, ce constituie 77,09 euro, la cursul oficial al BNM de 19,4572 lei pentru 1 euro; - la data de 09.03.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,27 euro, la cursul oficial al BNM de 19,5035 lei pentru 1 euro; - la data de 11.03.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,21 euro, la cursul oficial al BNM de 19,5240 lei pentru 1 euro; - la data de 13.03.2025 - suma de 1000 lei, ce constituie 51,59 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3803 lei pentru 1 euro; - la data de 14.03.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,55 euro, la cursul oficial al BNM de 19,3963 lei pentru 1 euro; - la

data de 02.04.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,51 euro, la cursul oficial al BNM de 19,4119 lei pentru 1 euro; - la data de 05.05.2025 - suma de 1.000 lei, ce constituie 51,30 euro, la cursul oficial al BNM de 19,4919 lei pentru 1 euro, *iar în total suma de 929,14 euro.*

Astfel, se constată că reclamanta Belogor Pelagheia a primit de la pârâta Știrbu Elena, pe parcursul a. 2024-2025, sume bănești ce reprezintă dobânda conform recipisei din data de 02.04.2024, în suma totală de 3.638,86 euro. Dat fiind faptul că dobânda contractuală prevăzută de părți, a fost redusă de către instanța de judecată, de drept, până la rata maximă permisă conform alin. (1) art. 1244 Cod civil, adică până la suma de 1.973,4 euro anual, rezultă că Știrbu Elena a achitat reclamantei Belogor Pelagheia dobânda în sumă totală (1.973,4 euro), iar diferența sumei achitate (1.665,46 euro), se va trece în contul datoriei de bază, cu scăderea din suma de 11.000 euro.

Prin urmare, suma datoriei ce urmează a fi încasată din contul pârâtei Știrbu Elena în beneficiul reclamantei Belogor Pelagheia, constituie 9.334,54 (nouă mii trei sute treizeci și patru,54) Euro, în monedă națională conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii. În rest, acțiunea va fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind încasarea datoriei, în mod solidar, de la Știrbu Elena și Știrbu Vladimir, instanța de judecată o consideră neîntemeiată, or conform art. 24 alin. (2) Codul familiei, *soţii răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, fie şi numai de unul dintre ei, precum şi pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârşirii de către ei a unei infracţiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soţilor.*

Astfel, din materialele cauzei nu rezultă cu certitudine că împrumutul acordat de Belogor Pelagheia către Știrbu Elena, ar fi fost asumat în interesul familiei Știrbu și că împrumutul ar fi sporit bunurile comune ale soților Știrbu. În atare circumstanțe, instanța de judecată nu va dispune încasarea datoriei, în mod solidar, din contul soților Știrbu, în situația în care, potrivit contractului de împrumut, Știrbu Elena a luat în împrumut de la Belogor Pelagheia, suma de bani, *pentru necesități personale*, nicidecum în interesul familiei.

Cu referire la poziția pârâtei și a reprezentantului acesteia expuse în referință și pledoarii, instanța de judecată le consideră întemeiate parțial, din următoarele considerente.

Referitor la poziția părții pârâte precum că, recipisa din 02.04.2024 nu poate fi un acord adițional la Contractul de împrumut din aceiași zi întocmit și autentificat notarial, deoarece „nu conține clauze esențiale ale unei astfel modificări și nu respectă cerințele de formă impusă de lege pentru actele care modifică un contract autentic”, invocându-se art. 316 alin. (5) Cod de procedură

civilă, instanța de judecată menționează că, recipisa din 02.04.2024 nu este un acord adițional la Contractul de împrumut autentificat notarial anterior în aceiași zi la notar. Acesta este un contract suplimentar ce acționează de sine stătător, fapt pe care l-a declarat şi pârâta Știrbu Elena, care a menționat că, „după ce am întocmit contractul la notar pe 9.000 Euro, la moment ce de fapt a împrumutat 11.000 Euro, au venit la oficiul pârâtei unde au mai întocmit şi o recipisă pe întreaga sumă de 11.000 Euro”. Prin recipisă, pârâta garantează suma împrumutată prin vila din s.Ţahnăuţi. Astfel, din conținutul recipisei, se stabilește clar că înscrisul nu prevede o modificare a contractului autentificat notarial dar prevede un alt contract cu toate caracteristicile: specificarea sumei total împrumutate de 11.000 Euro (fiind specificat că în suma dată se includ şi cei 9.000 Euro notarial oformați). Contractul-recipisă din 02.04.2024 prevede achitarea dobânzii în mărime de 2.500 lei/săptămână cu garantarea sumei cu un bun imobil. Mai mult, anume recipisa dată părțile au pus-o la baza raportului juridic între ele, anume recipisa dată a produs ulterior efectele juridice, fapt ce se stabilește prin conținutul registrului de încasări a banilor, prezentat de către pârâtă, în care se indică: „Sumele de bani primite reprezintă: dobânda conform recipisei din data de 02.04.2024”), aici indicându-se concret recipisa din 02.04.2024 și nu Contractul notarial din 02.04.2024. astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată nu reține, în totalitate, invocările părții pârâte expuse în referință.

În altă ordine de idei, instanța de judecată nu va constata achitarea de către Știrbu Elena către Belogor Pelagheia a cărorva sume de bani pe parcursul anului 2023, cu excluderea acestora din suma împrumutului, din următoarele considerente.

În prim plan, instanța remarcă că nici unul din participanții la proces, nu au prezentat înscrisuri ce ar confirma faptul încheierii contractului de împrumut a sumei de 11.000 euro în anul 2023, or, potrivit art. 321 alin. (1) Cod civil, *trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului,* precum Știrbu Elena nu a demonstrat instanței, prin înscrisuri concrete, nici faptul achitării cărorva sume de bani drept dobândă pe parcursul anului 2023.

În plan secundar, instanța de judecată menționează că, obiectul cererii de chemare în judecată îl constituie contractul de împrumut și recipisa încheiate între Belogor Pelagheia și Știrbu Elena la data de 02.04.2024, iar instanța de judecată nu poate depăși obiectul acțiunii. Conform principiului disponibilității, care guvernează procesul civil, anume reclamantul este cel care stabilește limitele procesului, iar instanța este obligată să se pronunțe doar asupra solicitărilor din acțiune.

Este de remarcat și faptul că, pârâta Știrbu Elena, fiind asistată de avocat în procesul civil, a avut dreptul și posibilitatea de a înainta o cerere reconvențională privitor la faptele avute loc anterior contractului de împrumut din 02.04.2024, or odată cu solicitarea constatării achitării unor sume de bani până la data de 02.04.2024, Știrbu Elena și avocatul acesteia urmau a înainta o acțiune reconvențională, drept de care însă, nu s-au folosit.

4. *Cheltuielile de judecată:*

În conformitate cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 1 al Legii privind taxa de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe de către organele de stat și de către alte entități împuternicite special pentru acest fapt de la persoanele fizice și juridice în ale căror interese se efectuează acțiuni sau se eliberează documente.

Conform art. 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin prisma normei enunțate şi având în vedere faptul că, la depunerea acțiunii reclamanta Belogor Pelagheia a achitat taxa de stat în sumă de 9 397,00 lei, fapt confirmat prin nota de plată seria/nr. 00 236405933078 din 20.05.2025 (f.d. 11) iar prin nota de plată seria/nr. 00 159405936745 din 20.05.2025 (f.d. 9) se atestă achitarea sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, iar acțiunea a fost admisă parțial, instanța de judecată consideră că urmează a fi admis parțial și acest capăt de cerere şi va încasa din contul pârâtei în beneficiul reclamantei taxa de stat, proporțional părții admise din acțiune, în cuantum de 6 020,79 (șase mii douăzeci,79 lei), ținându-se cont de faptul că la data de 20.05.2025, cursul oficial al BNM constituia 19,5361 lei pentru 1 euro, precum și suma de 200,00 (două sute,00) lei cu titlu de taxă de timbru.

Conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1^1) se compensează părții

care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor
suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În speţă, se atestă că, pentru cheltuieli de asistenţă juridică s-a pretins suma de 14 000,00 (paisprezece mii,00) lei, fiind prezentat în acest sens bonul de plată seria/nr. DAA 69282796 din 23.02.2026. (f.d. 62)

Totodată, analizând aportul avocatului la soluţionarea speţei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, complexitatea cauzei, instanţa de judecată consideră oportun de a admite parțial cerinţa privind încasarea cheltuielilor de asitență juridică și a încasa de la Știrbu Elena în beneficiul reclamantei Belogor Pelagheia suma de 7
000,00 (șapte mii,00) lei. În rest, acțiunea în această parte se respinge ca neîntemeiată.

5. În conformitate cu art. 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Lefter Stela în interesele reclamantei Belogor Pelagheia, către pârâta Știrbu Elena, copârâtul Știrbu Vladimir, privind încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la pârâta Știrbu Elena, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Belogor Pelagheia, a.n. *****, IDNP *****, în baza contractului de împrumut nr. 1-400 din data de 02.04.2024 și recipisei din 02.04.2024, datoria în sumă de 9 334,54 (nouă mii trei sute treizeci și patru,54) Euro, în monedă națională conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii.

Se încasează de la pârâta Știrbu Elena, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Belogor Pelagheia, a.n. *****, IDNP *****, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat, proporțional părții admise din acțiune, în sumă de 6 020,79 (șase mii douăzeci,79) lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7 000 (șapte mii) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
Judecător **Dorina Cebanița**